

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 31

בס"ד ערש"ק שבת שובה ו' תשרי תשנ"ז

דבר החברותא

להתפלל ולהתחנן כדלים וכרשים מלפניו יתברך שיזכה אותנו בתשובה שלמה ואמיתית וכל נשוב לכסלה עוד, ובזו הדרך נזכה להכתב בספרן של צדיקים ולגמר חתימה טובה, אכ"י.

ש ובה ישראל עד ה' אלוקיך, (הפסרת השבוע) כך אומר לנו הקב"ה ואנו מבקשים להשי"ת "השיבנו ה' אליך ונשובה", בימי הרחמים והסליחות עלינו לבקש על התשובה,

מערכת החברותא מאחלת לכל החברים ולכל בית ישראל
תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה
וגמר חתימה טובה

פנינים יקרים

מבלבל ומסיט מהדרך הישרה, מתפללים אנו לא-ל-עורך דין שיפנה אל הרצון הפנימי שלנו הטמון עמוק עמוק בנבכי נפשנו ויגלה שאנו חבוקים ודבוקים בו יתברך...

והוא באחד ומי ישיבנו (יוצר לימים נוראים) והוא באחד אם אחדות ואהבה אמיתית שורר בינינו ומי ישיבנו לא תשוב עבודתנו לאחור... (הרה"ק ממוריטש זצ"א)

עיקר התשובה מאהבה לעשות כל עובדין לצורך תקן השכינה הקדושה לאוקמי שכינתא מעפרא. לא להנאת עצמו ח"ו. מכח תשובה זו יזכה להתעוררות עילאה ולהיות חרות מהיצה"ר (אהבת ישראל)

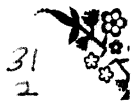
ראה נתתי לפניך וכו' ובחרת בחיים. לבחור בחיים שהקב"ה חפץ בה שידע שכל מה שיש לו ומשיג הכל מהשי"ת וזה שנתקן בברכה ראשונה של אבות של אע"ה הרימותי ידי אל ה' שכל מה שהיה בידו הרים הכל למעלה להשי"ת וזה הכח השאיר אע"ה שנוכל להתפלל על זה. וזה שחותרם מגן אברהם - הנקודה מאאע"ה (בית ישראל מגור)

רבינו יונה ביסוד התשובה... אדם אשר פשע וחטא ובא לחסות תחת כנפי השכינה ולהכנס בדרכי התשובה אשכילך ואורך בדרך זו תלך. ביום ההוא ישליך כל פשעיו אשר עשה ויעשה עצמו כאלו כי היום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה וזה היום תחלת מעשיו היום יפלס אורחותיו שלא יטו מעגלותיו מדרך הטוב. ודרך זו תביאנו לשוב בתשובה שלימה עכ"ל.

זכרנו לחיים - למענך אלקים חיים - החיים שתתן לנו במתנה שיהא "למענך", לעבודתך שלא נבזבז אותם בהבל וריק (שפת אמת)

סתרו יושר עצתו אמונה (פיט לימים נוראים) השי"ת מסתיר עצמו מברואיו והסתור זה יושר, כי עצתו בכך שתהי' לנו האמונה בו יתברך, ואם לא היה מסתיר עצמו לא היה האדם נזקק לשום מאמץ להכירו וממילא לא היה מגיע לשלמותו. (תפארת עוזיאל)

לגולה עמוקות בדין (פיט לימים נוראים) נפשו של אדם מישראל משתוקקת ושואפת לטוב אך חומר הגוף בעוכריה,

איך לעבור את נפתולי החיים

ועליו הושתת העולם.

לכבוד ...

וזאת היא גם התשובה לבקשותיך המפורטות להנהגת הבית ע"י נוות ביתך היקרה כי כאשר ייכנס האדם לסדר העבודה המוטלת עליו של תכלית חייו להכיר היטב היטב את מהותו העצמית ולתת את הלב בהבנה מעמיקה לכל הסיבות המזדמנות לו בדרך חייו ע"י מסבב הסיבות כדי לעוררו על אמיתיות תקון נפשו שכל עצם חייו תלוי בזה, או אז יקרין מנפשו הארה נפלאה על כל הסובב אותו ואז אז מאליו ישתנו כל ההנהגות בבית הכוללות כל עניני הבית וסדר ההוצאה וטיבה והכל יבוא על מקומו בשלום.

כדי להגיע לסדר העבודה הזאת, צריכים כל יום לחזק את עצמו ואפילו כמה פעמים ביום, וכל יום צריכים כמעט להתחיל מחדש בלי להתיימשך כלל משום קושי ומכשול כי כך הם טבעם של חיי אמונה שמי שהולך בהם סופו בודאי שיגיע אל תכלית הטובה השלימה המוכנת ומזומנת מאת השי"ת לכל עבדיו הנאמנים ואז אשרי חלקו בזה ובבא.

והנני לבקש מאת מע"כ שיחזק את עצמו מאד ולא ידאוג כלל וכך גם ירגיע את בני ביתו שיחיו, כי אין מקום לדאגה אבל יש מקום לתפילה ותחנונים לפני שומע תפילת כל פה הממלא משאלות לב בני ישראל כמו שנאמר קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

וכל היסורים והכאבים שהאדם עובר עלי אדמות הכל מכון ומצורף צירוף אחרי צירוף כדי לעורר את האדם על תכליתו

ועתה לעצם ענין מכתבך, והנה אתה גולל בו כל יריעת החיים שלכם אשר מעצם טיבם הם שזורים עליות וירידות כדמיון האור והחושך היום והלילה, לכן אין לו לאדם להתיימשך בשעת הירידה כשם שאין לו להתהולל בשעת העליה, בין כך ובין כך הוא צריך לתהות על הענין הפנימי הקורא לו למען שלומו יטובתו הנצחית שהשגתו הוא רק פרי מאבק ומלחמה קשה לחיים ולמוות אשר במלחמתו זו נצחוננו מובטח בודאי כי יש לו עוזר סומך ותומך נאמן שהוא הבורא יתברך שבראו יש מאין כדי להיטיב עמו.

מלחמה זו היא מלחמה תמידית, היא מתמשכת לכל אורך שנות חייו אם רב אם מעט, ואין אחד מבאי עולם שהוא פטור ממנה, כי הלא זאת היא עצם מהותו ומציאות חייו, וככל שייטיב להילחם כך ייטיב עם חייו, ליתר דיוק ככל שייגביר אצלו הרצון להילחם כך יבטיח לצדו הסיוע מלמעלה לנצח את אויבו בנפש.

וכמו שבכל מלחמה ישנו זמן מסוים שהוא בבחינת ערפל גמור של תוהו ובוהו כך אצל האדם במלחמתו ישנו המצב הזה שנראה כאילו הוא ללא נשוא, אבל באמת זהו המצב והשעה הנכונה המזדמנת לו לאדם לתת את עבודת הנפש מעצמו להתעורר התעוררות של מטה שאין למטה ממנה כדי לגלות כי שם הוא נמצא וגם קולו נשמע מסוף העולם ועד סופו לאמר: ה' הוא האלוקים ואתה הוא אלוקיני! למה הסתרת פניך ממני. "הנה אתה!". וזהו תענוג האמיתי

למען אלמד חוקיד".

לפיכך אני חוזר ומבקש ממנו שיאסוף כל כוחות נפשו וכגבור יחגור חרבו ללחום את מלחמת המצוה מלחמה לה בעמלק, אשר לכל אחד נכון עמלק פרטי אשר רק הוא חייב למחות אותו ואת זכרו ונימח זכורו מלהזכירו. וכשאדם מתחיל את המלחמה הקב"ה מיד בא אליו לעזרה, כי יד על כס י-ה. על כן יתחיל נא, ותמיד דרכי הצדיקים רק להתחיל ללא ליאות וללא עייפות וה' הטוב ישפיע עליו רחמים ויזכה לראות ישועות ונפלאות אמן כן יהי רצון.

בעולם כדי שיתחיל לעבוד למען טובתו הנצחית שהוא הדביקות בו יתברך שאינה נקנית אלא ע"י יסורין המקשרים אותו לבוראו, כי ע"י כך הוא לומד לדעת את אפסותו ומתבהר לו שאין לו שום אחיזה ויסוד של קיום של טבע במיצר שלו. ואז כשהאדם אינו מתייאש, היינו שמתחזק באמונה לבלי תת ליסוד היאוש שהוא יסוד הגאווה להיות שליט עליו וממעמקים הוא קורא לבחינת הרחמים או אז מתגלה עליו אור אין סוף של האמונה לדעת חוקותיה וצפונותיה ומתמלא שמחה אמיתית על גילוי האמונה עליו כי קיבל מושג מה מהחיים של "טוב לי כי עוניתי

איך לאחוז במאבק עם הייצור

לעצמנו שום דבר חוץ ממה שגזרה חכמתו יתברך ברוב רחמיו וחסדיו למען ההטבה השלימה עם בריותיו.

לכן, השתדל נא, הנה ביקשתיך בכל לשון של בקשה, להשתחרר ולא לרצות לשמוע בשום מחשבה מזיקה ונואשת אשר אינה מביאה שום תועלת מלבד יסורים גדולים.

אם תשמע בקולי, יביאו לך הכאבים שאתה כואב לדביקות הבורא אשר אין תענוג כמותו בכל העינוגים בעולם. ותהי אתם קומה שלימה של השראת הנפש, וה' יבחר בכם להיות קרובים אליו לפרסם אלוקותו בעולם. תשיב מלחמתך השערה והתגבר על אויבך הגדול המבקש את נפשך, יש בכחד לעשות זאת, הגבר נא רק רצונך לזאת. ותמצא מנוחה כי טוב לך.

בכבוד רב ...

כדי שנוכל להחזיק מעמד בתוך ים הכאבים, כדי שנתחזק ונתעודד על אף הכל, וכדי שנוכח לשבור עול הגלויות מעלינו ומעל כל ישראל. אנו צריכים ליצור האמונה מעצמנו בתוכנו ובבשרנו, לידע שהקב"ה בכבודו ובעצמו נמצא אתנו יחד בתוך כאבינו. ואין לנו בשום אופן לפנות ולשמוע בקול הצר הצורר אותנו עם כל מיני דמיונות שוא ושקר והמבקש לדחות אותנו מחי החיים.

אנו, כבני אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה, חייבים להאמין באמונה שלימה שאין שום כח מלבדו שיכול לפגוע בנו או להזיק אותנו אפילו כחוט השערה, ואם ישנו הפחד, הרי זה משום שהקב"ה מעורר את האדם לירא ממנו יתברך ואשר הפחד הזה מעניק לאדם שמחה אמיתית ואושר נצחי.

וזה מביא להאדם הביטול לרצון השי"ת בכל הדברים אשר הטוב בעיניו יעשה לכבוד בוראו, ואשר על כן אין לנו לבקש

אמריק קזריק צפ"י זכר' אור' הרא"ה e"ל' סכתב הר"ר גדליה סג' e"ל' א

בשבת שובה בהיותנו במירון על ציון הרשב"י בר"ה, אמר לי הרא"ש מה הכוונה "שובה ישראל עד ה' אלוקיך - כי כשלת בעוונך". לכאורה לפיהפשט הפשוט הכוונה שצריכים לשוב בתשובה שלימה כי נכשלנו בעונות. אולם אפשר להסביר כך: שהנביא מורה כאן דרכי התשובה ואומר "שובה ישראל עד ה' אלוקיך" היינו כיצד תוכל לשוב תשובה שלימה כזו שתגיע עד ה' אלוקיך למקור מחצבתך - "כי כשלת בעוונך" שתכיר ותדע כי נכשלת בעוונך. שתתבונן תמיד "וחטאתי נגדי תמיד". ודווקא מתוך כשלונותיך, שתבוא לידי הכרה שלא תוכל לעמוד לבדך אחרי המון כשלונות בחיים שאתה נכשל תמיד בעונות ופשעים, אז תבוא להכרה כי ה' אלוקיך ! היינו "מבשרי אחזה אלוק" מתוך הכשלונות שלי שאינני יכול להחזיק מעמד, ואיך בכל זאת אני ממשיך ואינני נופל לתהום, הרי זה משום כי ה' שולח לך סיבות לבלי לחטוא וכך להחזיק מעמד, אבל לא מכחך זה בא, וזהו התשובה האמיתית.

אמר פעם הרא"ש כאשר החזן מכריז לפני אמירת "כל נדרי" לפני כל הקהל "אנו מתירין להתפלל עם העבריינים". הסתכל אחד כאשר שמע זאת, לכיון דלת בית הכנסת לחפש ולמצוא את העבריין הנמצא כאן. לבסוף כשראה שם מישוהו ההולך עם נעליים האסורות ביוכ"פ, עלה בדעתו שזהו מסתמא העבריין המדובר כעת ע"י החזן... ולא עלה בדעתו בשום אופן: אולי אני הוא העבריין, ואני צריך להתמלא בוושה וכלימה על מעמדי !

אמר פעם הרא"ש בר"ה בשנת תש"מ בהיותנו במירון: הקב"ה צמצם את עצמו בהאצילו מקדושתו עד שנשאר חלל הפנוי כנודע מדברי המקובלים. ועשה כך כדי שתהא הבחירה חפשית, ובלי צמצום אורו יתברך לא היתה מציאות של חטא. ואז היה צמצום בהתרחקות מהקדושה עד שאמר די והחלל הפסיק בהתפשטותו. ואילו לא היה אומר די, היה הצמצום כל כך מגדיל את התפשטותו והחלל היה כל כך ריק, והגשם היה מתעבה ומתגשם עד שבלתי אפשרי היה להוציא יקר מזולל ולשבור את הקליפות, אלא מכיון שאמר די יש מקום להמשך הקדושה ולהתגבר על הטומאה.

וכך גם על האדם החי עלי אדמות לנהוג בעצמו צמצום אחר צמצום כלומר לצמצם את גשמיותו עד לשבירת הטבע הגס שבו, אבל גם כאן צריך האדם לומר די כי הוא מוכרח להישאר בכבלי הגשמיות ותאוות העוה"ז, שכל בלי זה אין לו מקום בעולם כי הקב"ה מתאוה דווקא מהאדם הגשמי את הילולו "ואבית תהילה מקרוצי גושי חומר". וזה הכוונה ללכת בדרכיו של הקב"ה, מה הוא צמצם את עצמו עד לנקודה מסויימת גם כך על אדם שישאר בבחינת אנוש. וכאשר ביקש משה רבינו ע"ה "הראני נא את כבודך", הוא רצה להתעלות עוד יותר, ואמרו לו מן השמים "כי לא יראני האדם וחי" היינו שיש גבול ודי בעולם הזה כל עוד שהוא חי.

הודעות נחוצות לקראת הימים הבעל"ט

בערב יו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה, בקבר שמואל הנביא, בשעה 2.30 בדיוק בימי חוהמ"ס יתקיים שמחת בית השואבה מידי ערב בשעה 10 ביער קנדי בליווי תזמורת ביזם שלישי חומה"ס תתקיים אי"ה נסיעה למירון בשעה 11 לפנה"צ פרטים בטל: 281535 050

י"ד ע"י
מערכת החברותא
עדיני 3
טל: 02-829688
ה.ד. 5080
ירושלים 91050

השמחה במעונם

למורנו ורבינו הרא"ש שליט"א להולדת הנין
להר"ר אברהם חיים פריינד להולדת הנכד
להר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכד
להר"ר שמעון פריינד ומשפ' להולדת הבן
להר"ר יהודה אליהו הופמאן להולדת הבת